

Ders 77

LESSON 77

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Tanrı'nın Yüreği

THE HEART OF GOD

Luka 18, 15

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Peygamberlerin Yazıları üzerinde yaptığımız çalışmalar sırasında Tanrı'nın **kutsal** ve **doğru** olduğunu ve bu nedenle günahı hoş görmesinin imkansız olduğunu gördük. Ama aynı zamanda Tanrı'nın **merhametli** ve **şefkatli** olduğunu da gördük. Tanrı'nın bu özellikleri bizim için harika bir haberdir, çünkü O'nun merhametine muhtacız, çünkü hepimiz Tanrı'ya çok kötü gücendirdik. Bizim suçlarımız ve günahlarımız Tanrı'nın gözünde iğrençtir, ve eğer Tanrı'nın merhameti olmasa, bu suçlarımız ve günahlarımız bizi sonsuza kadar mahkum ederler! Bu gün Rab İsa'nın kalabalıklara anlattığı **iki benzetmeyi** anlatmayı planlıyoruz. Bu iki ilginç öykü aracılığı ile **Tanrı'nın yüreğini dolduran büyük merhamet ve günahkarların bu merhameti nasıl elde edebileceklerini** öğreneceğiz.

Birinci benzetmede, iki adam göreceğiz. Bu adamlardan biri Tanrı'nın merhametini kabul etti, diğeri ise etmedi. Bir adam, Ferisiler mezhebine mensuptu ve dua etme, oruç tutma ve sadaka verme gibi konularda çok gayretli biriydi. İnsanların gözünde çok dindar bir insandı. Diğer adam ise bir vergi memuruydu ve bu nedenle insanların gözünde büyük bir günahkardı, çünkü vergi memurlarının çoğu dürüst olmayan kişilerdi.

Şimdi Ferisi'nin ve vergi memurunun öyküsünü dinleyin:

(Luka 18) ⁹⁻¹⁰ *Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: 'Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi **iki kişi** dua etmek üzere tapınağa çıktı. ¹¹ Ferisi ayakta durup **kendi kendine** şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara, soygunculara, hak yiyenlere, soygunculara, zina edenlere ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. ¹² Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.' ¹³ Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım, **ben günahkara merhamet et!**' diyordu. ¹⁴ "Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. **Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.**"*

İsa'nın bu kısa benzetme aracılığı ile öğretmek istediği şey neydi? Kısaca belirtecek olursak, İsa şunu öğretti: Tanrı, O'nun önünde günahlı olduklarını **kabul eden** kişilere merhamet gösterir ve O'nun huzurunda doğru olduklarını **düşünen** kişileri mahkum eder. Kutsal Yazılar şu sözler ile bu gerçeği ifade ederler: "**Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder.**" (1. Petrus 5:5) İnsanın gözünde değerli olan, Tanrı için iğrençtir. Tanrı, kendilerini öven, "**Ben doğru bir insanım! Ben dua ederim! Ben oruç tutarım! Ben sadaka veririm. Ben camiye giderim! Ben kiliseye giderim! Ben şu iyiliği yaparım, ben bu iyiliği yaparım!**" diye düşünen kişileri kabul edebilir mi? tüm bu "ben"ler Tanrı'yı hoşnut ediyor mu? Kesinlikle etmiyor! Tanrı'nın yüreği gururdan kaynaklanan iyi işler ile mutlu olamaz.

Tanrı kibirli yürekten nefret eder. Tanrı'ya kendi çabaları ile yaklaştırmaya çalışan Adem'in ilk doğan oğlu Kayın'ı hatırlıyor musunuz? Tanrı, Kayın'ın kurbanını kabul etti mi? Hayır, kabul etmedi! Sevgili dostlar, Tanrı değişmedi. Tanrı'nın yüreği bu gün de **insanın kendi çabaları ile** mutlu olamaz. Çünkü bizim çabalarımız O'nun önünde mükemmel değildirler. Tanrı, bizlerin, göğsünü döverek, '**Tanrım, ben günahkara merhamet et!**' diyen o vergi görevlisi gibi **günahlı konumumuzun farkına varmamızı** ister. Tanrı'nın sevinmesine neden olan böyle kırılmış bir yürektir. Ama kendilerini öyküdeki Ferisi gibi diğer insanlar ile karşılaştıran ve onlardan üstün gören ve kendi kendine, '**Tanrım, öbür insanlara, soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere ya da vergi görevlilerine benzemediğim için sana şükrederim.**' diyen kişilerden tiksindir.

Ferisi'nin farkına varamadığı şey şuydu: Yargı Günü'nde Tanrı bizi öbür insanlar ile karşılaştırmayacak. Tam aksine, Tanrı bizi ilan ettiği şu kutsal ve mükemmel Yasası ile kıyaslayacak: "**Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de, tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.**" (Yakup 2:10) "**Zina etmeyeceksin!**" diyen Tanrı aynı zamanda "**Yalan söylemeyeceksin!**" de demiştir. Eğer zina etmediyseniz, ama bir yalan söylediyse, o zaman Tanrı'nın Yasası'nı yine de ihlal etmiş olursunuz. Tanrı'nın huzuruna yani Cennet'e giremezsiniz, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: "**Oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldattıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek.**" (Vahiy 21:27) İşte bu yüzden Adem'in çocukları **Tanrı'nın merhametine** muhtaçtırlar. Sevgili dost, benzetmedeki vergi görevlisi gibi siz de **Tanrı'nın merhametini** aldınız mı? Yoksa Ferisi gibi hala **kendi çabalarınız** aracılığı ile doğru olmaya mı çabalyorsunuz?

Şimdi Tanrı'nın sevgi ve merhamet dolu yüreği ile bizi, çocuklarını seven bir baba gibi sevdiğini gösteren **ikinci benzetmeyi** okuyalım. Luka Müjdesi'nin on beşinci bölümünden okuyoruz:

(Luka 15) ¹ *Bütün vergi görevlileri ile günahkarlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyorlardı.* ² *Ferisiler ile din bilginleri ise, 'Bu adam günahkarları kabul ediyor, onlar ile birlikte yemek yiyor' diye söyleniyorlardı.* ³ *Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı:*

¹¹ *Bir adamın iki oğlu vardı.* ² *Bunlardan küçüğü, babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.'* *Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.* ¹³ *Bundan bir kaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.* ¹⁴ *Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.* ¹⁵ *Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı.* ¹⁶ *Delikanlı domuzların yediği keçi boynuzları ile karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.*

¹⁷ Aklı başına gelince, şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlası ile yiyeceği var, ben ise burada açlıktan ölüyorum.’ ¹⁸ Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, ‘Baba’ diyeceğim, ‘Tanrı’ya ve sana karşı günah işledim.’ ¹⁹ Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’ ²⁰ Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken **babası** onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. ²¹ Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı’ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ ²² Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin’ dedi, ‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!’ ²³ ‘Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.’ ²⁴ Çünkü benim bu oğlum ölmüştü; yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu. Böylece eğlenmeye başladılar.

²⁵ Babanın **büyük oğlu** ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığı zaman, çalgı ve oyun seslerini duydu. ²⁶ Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye sordu. ²⁷ O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi. ²⁸⁻²⁹ Büyük oğul öfkeleni, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiç bir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki, sen bana arkadaşlarım ile eğlenmem için hiç bir zaman bir oğlak bile vermedin.’ ³⁰ Oysa senin malını fahişeler ile yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.’ ³¹ Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim var ise senindir’ dedi. ³² Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!”

Tanrı bize bu etkileyici benzetme aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Bu benzetmede üç kişiden söz ediliyor: baba, küçük oğul ve büyük oğul.

- Öyküdeki **baba, Tanrı’yı** temsil ediyor.
- **Küçük oğul**, günahlarından **tövbe eden** ve merhamet bulmak için Tanrı’ya dönen **günahkarlar** hakkında bir örnek oluşturuyor.
- **Büyük oğul** Tanrı’nın huzurunda doğru olduklarını düşünerek **kendi kendilerini aldatan dindar kişileri** temsil ediyor.

Önce, uzak bir ülkede sefahat içinde yaşayarak günahlı doğasını izleyen **küçük oğul** hakkında biraz düşünelim. Başına neler geldi? Küçük oğlun sonunda Tanrı’yı ve insanı gücendirmiş olduğunu nasıl fark ettiğini gördük. Küçük oğul günahları nedeni ile üzüntü duydu ve şu sözler ile tövbe etti: ‘Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, ‘Baba’ diyeceğim, ‘Tanrı’ya ve sana karşı **günah işledim**. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’ Böylece küçük oğlun domuz ahırında çalışmaktan nasıl vazgeçtiğini ve babasının evine doğru yola çıktığını gördük.

Gelelim **babamın** nasıl hareket ettiğine? Baba ne yaptı? Varlığını çarçur edip tüketen oğluna karşı kızgın mıydı? Küçük oğlunu evine yalnızca işçilerinden biri olarak mı kabul etti? Hayır! İsa anlattığı benzetmeye şöyle devam etti:

“Kendisi (küçük oğul) daha uzaktayken, babası onu gördü, ona acıdı, koşup **boynuna sarıldı ve onu öptü**. Baba, kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi, ‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim! Çünkü benim bu oğlum ölmüştü; yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’”

Bu öyküden öğrenmemiz gereken nedir? Tanrı’nın, aynı bu yüreği merhamet ile dolu babaya benzediğini öğreniyoruz. **Tanrı, günahkarları sever**. Ve onlara merhamet etmek ister, **ama O** her günahkarın günahlarından tövbe etmesini ve O’nun ön gördüğü doğruluk yolunu izlemesini **bekler**.

Büyük oğul ile ilgili şaşırtıcı bir şey gördük. Büyük oğul, babasının gibi merhametli bir yüreğe sahip değildi. Babasından farklı davrandı; öfkeleni ve eve girmeyi reddetti ve babasına şöyle dedi, ‘*Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım ve hiç bir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki, sen bana arkadaşlarım ile eğlenmem için hiç bir zaman bir oğlak bile vermedin!*’

Büyük oğlun ne söylediğini işittiniz mi? Şöyle dedi: “Bak, bunca yıl senin için bir köle gibi çalıştım!” Ama ne yazık ki bu büyük oğul çok önemli bir şeyi anlamamıştı. Babası **bir köle** gibi çalışan bir oğul istememişti. Babasının istediği, **onu tüm yüreği ile seven** ve isteğini yerine getirmekten hoşnut olacağı bir oğuldu.

Adem’in çocukları bu büyük oğul gibi davranmayı hala günümüzde de sürdürmektedirler. Kendilerini yalnızca “**Tanrı’nın köleleri**” olarak görürler. Ama Tanrı bizim **yalnızca köleler** gibi olmamızı istemez. O’nun **oğulları ve kızları** gibi olmamızı ister. Kutsal Yazılar, bu nedenle İsa’yı Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul den kişiler ile ilgili şu sözleri söyler: “*Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk Ruhunu aldınız. Bu ruh ile, ‘Abba! (Babacığım) Baba!’ diye sesleniriz.*” (Romalılar 5:18)

Sevgili dost, Kendinizi nasıl görüyorsunuz? **Tanrı’nın bir kölesi mi**, yoksa **Tanrı’nın bir çocuğu mu**? Biraz önce okuduğumuz benzetmede siz, kendinizi hangi oğula benziyorsunuz? Günahının frakına varan ve babasının merhametini alan küçük oğula mı benziyorsunuz, yoksa babası için bir köle gibi çalışan büyük oğul gibi misiniz? Tanrı sizin, **efendisinden korkan bir köle gibi** olmanızı istemez. Tanrı’nın sizden istediği, **babasını seven** ve O’nun isteğini yerine getirmekten mutluluk duyan bir **oğul** olmanızdır. Tanrı sizi seviyor ve size merhamet göstermeyi özliyor, ama sizden tövbe etmenizi ve O’na geri dönmenizi bekliyor. Peygamber Yeşaya bu konuda şu sözleri yazdı: “*Yine de Rab size lütfetmeyi özlem ile bekliyor, size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü Rab adil Tanrı’dır. Ne mutlu O’nu özlem ile bekleyenlere!*” (Yeşaya 30:18)

Tanrı, Şefkatli ve Merhametli Olan, sizin O’na gelmenizi bekliyor, aynı benzetmedeki babanın küçük oğlunun eve geri dönmesini beklediği gibi. Tanrı, sizin kırılmış ve alçakgönüllü bir yürek ile tövbe etmenizi ister. Eğer böyle bir yürek ile Tanrı’nın önüne gelir ve O’nu tüm yüreğiniz ile ararsanız, o zaman şefkat ve merhamet dolu bir babanın yüreğine sahip olan Tanrı ile karşılaşacağınızdan emin olabilirsiniz. Ancak kibirli olan ve Tanrı’nın büyük merhametini küçümseyen kişi, Tanrı’nın, içinde merhamete yer vermeyen yargısının dışında hiçbir şey bekleyemez!

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, İsa’nın dört gün boyunca mezarda kalmış olan ölü bir adamı nasıl yeniden yaşama döndürdüğünü göreceğiz!

Bu gün çalıştıklarımız konusunda Tanrı sizlere anlayış versin. Ve her zaman şunu hatırlayın:

“Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder!” (1. Petrus 5:5)